

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1987 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 35

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1694

Επέκταση διατάξεων του Ν. 1505/1984 σε πολιτικούς συνταξιούχους του Δημοσίου, του συστήματος υπολογισμού των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα σε όλους τους συνταξιούχους του Δημοσίου και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

'Αρθρο 1.

Συντάξιμος μισθός γενικά.

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 9 του α.ν. 1854/1951 (ΦΕΚ 102), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 6 του ν.δ. 3768/1957 (ΦΕΚ 202) (πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ. 1041/1979) (ΦΕΚ 292) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ως μισθός, με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη, λαμβάνεται ποσοστό του μηνιαίου μισθού ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε και εμισθοδοτείτο ο υπάλληλος, κατά την έξοδό του από την υπηρεσία, όπως αυτός ορίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά».

2. Η παρ. 2 του άρθρου 9 του α.ν. 1854/1951, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 1202/1981 (ΦΕΚ 247), (πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 1041/1979), αντικαθίσταται και πάλι ως εξής:

«2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου, ως μισθός νοείται ο βασικός μισθός ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού, που έφερε κατά την έξοδό του από την Υπηρεσία, μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, καθώς και της τυχόν παρεχόμενης προσαύξησης λόγω ευδόκιμης παραμονής, όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.δ. 4605/1966 (ΦΕΚ 244), όπως ήδη ισχύει (εδάφιο πρώτο της παρ. 3 του άρθρου 9 του π.δ. 1041/1979), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την εξέλιξη σε μισθολογικά κλιμάκια των εν ενεργεία δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων καθώς και για την προσαύξηση του βασικού μισθού τους με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του συντάξιμου μισθού που προβλέπεται από το άρθρο αυτό, ανεξάρτητα από το χρόνο τερματισμού της συντάξιμης υπηρεσίας και εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών».

4. Το άρθρο 2 του ν.δ. 874/1971 (ΦΕΚ 81) (παρ. 10 του άρθρου 9 του π.δ. 1041/1979) αντικαθίσταται ως εξής:

«'Αρθρο 2.

Ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξης των επί συμβάσει υπαλλήλων της παρ. 6 του άρθρου 1 λαμβάνεται υπόψη ο βασικός μισθός του κλιμακίου του κλάδου δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων, κατά τις διακρίσεις του άρθρου 3 του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194), με τους οποίους έχουν τα ίδια τυπικά προσόντα και που αντιστοιχεί στα έτη υπηρεσίας του κάθε υπαλλήλου μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας όπως αυτό ισχύει, κατα το χρόνο της εξόδου τους, για τους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους».

5. Το άρθρο 3 του ν. 223/1975 (ΦΕΚ 266), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 39 του ν. 1202/1981 (παρ. 11 του άρθρου 9 του π.δ. 1041/1979), αντικαθίσταται ως εξής:

«'Αρθρο 3.

Για τον κανονισμό της σύνταξης του κύριου και ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού του ΚΕ.Π.Ε., των συνεργατών επί ειδικού θέματος των άρθρων 1 και 9 του ν.δ. 445/1961, καθώς και του διοικητικού, του βοηθητικού επιστημονικού και βοηθητικού τεχνικού προσωπικού του ΚΕ.Π.Ε., λαμβάνεται υπόψη ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου του κλάδου δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων, κατά τις διακρίσεις του άρθρου 3 του ν. 1505/1984, με τους οποίους έχουν τα ίδια τυπικά προσόντα και που αντιστοιχεί στα έτη υπηρεσίας του κάθε υπαλλήλου, μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, όπως αυτό ισχύει, κατά το χρόνο της εξόδου τους, για τους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους».

6. Το άρθρο 1 του ν.δ. 1162/1972 (ΦΕΚ 82), όπως τροποποιήθηκε με τα άρθρα 1 του ν. 952/1979 (ΦΕΚ 175), 45 παρ. 1 του ν. 1202/1981 και 5 παρ. 1 του ν. 1489/1984 (ΦΕΚ 170) (παρ. 6 του άρθρου 82 του π.δ. 1041/1979), αντικαθίσταται ως εξής:

«'Αρθρο 1.

Για τον κανονισμό της σύνταξης των υπαλλήλων των ΕΛ—ΤΑ λαμβάνεται υπόψη ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας που ορίζεται από τις διατάξεις του ν. 1505/1984 και με βάση την παρακάτω κατά κλάδο αντιστοιχία προς τους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους, λαμβανομένων υπόψη και των διακρίσεων του άρθρου 3 του ν. 1505/1984:

Κλάδοι προσωπικού ΕΛ-ΤΑ	Κλάδοι δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων
α) Α' Ανώτατου, ανώτερου και βασικού προσωπικού διοίκησης – εκμετάλλευσης	ΠΕ
β) Β' επικουρικού προσωπικού εσωτερικής εκμετάλλευσης, Γ' δακτυλογράφων, Δ' σχεδιαστών, Ε' διανομέων, ΣΤ' οδηγών αυτοκινήτων και Ζ' τεχνιτών	ΔΕ
γ) Η' κλητήρων, Θ' διαμετακομιστών και Ι' καθαριστριών»	ΥΕ

7. Στο τέλος του άρθρου 9 του π.δ. 1041/1979 προστίθεται παράγραφος με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Η κατάταξη των υπαλλήλων των παρ. 10 και 11 του παρόντος άρθρου και 6 του άρθρου 82 στους αντίστοιχους κλάδους, κατά τις διακρίσεις του άρθρου 3 του ν. 1505/1984, και στα μισθολογικά κλιμάκια θα ενεργείται κατά τον κανονισμό ή την αναπροσαρμογή της σύνταξης από την αρμόδια διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους».

Άρθρο 2.

Υπολογισμός σύνταξης παθόντων.

Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 20 του α.ν. 1854/1951, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 1202/1981 (παρ. 2 και 3 του άρθρου 20 του π.δ. 1041/1979), αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Ως σύνταξη, που απονέμεται στον υπάλληλο που πεθαίνει στην υπηρεσία με τους όρους της περ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 1, λογίζεται αυτή που ορίζεται στην επόμενη παράγραφο μειούμενη κατά δύο κλιμάκια ή κατά ένα βαθμό, όσον αφορά την εξέλιξη που προβλέπει το τρίτο εδάφιο προκειμένου για υπαλλήλους που συνταξιοδοτούνται με βάση μισθό ορισμένου βαθμού.

3. Ως σύνταξη, που απονέμεται στον υπάλληλο που δολοφονείται στην υπηρεσία από τρομοκράτες ή άλλα άτομα, λόγω της υπαλληλικής του ιδιότητας ή της άσκησης των καθηκόντων του, λογίζεται αυτή που ανήκει στο κλιμάκιο ή στο βαθμό του επόμενου εδαφίου και αντιστοιχεί σε πραγματική υπηρεσία τριάντα πέντε ετών, στην οποία συνυπολογίζεται, αν συντρέχει περίπτωση, και η προσαύξηση που προβλέπεται στο άρθρο 43.

Ως κλιμάκιο ή βαθμός με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη, που απονέμεται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, λαμβάνεται υπόψη το κλιμάκιο του κλάδου που ανήκε ή ο βαθμός που είχε και με τον οποίο εμισθοδοτείτο ο δολοφονημένος κατά το χρόνο του θανάτου του, από τη συμπλήρωση δε του χρόνου που απαιτείται για την εξέλιξη ή προαγωγή σε κάθε επόμενο κλιμάκιο ή βαθμό του κλάδου του, το κλιμάκιο ή ο βαθμός που θα ελάμβανε ή θα εξελίσσετο μισθολογικά ή βαθμολογικά, αν ήταν σε ενεργό υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο του θανάτου του.

Η εξέλιξη αυτή δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι ανώτερη του προκαταληκτικού, κατά περίπτωση, μισθολογικού κλιμακίου του κλάδου που ανήκε ή του βαθμού, προκειμένου για υπαλλήλους που η σύνταξή τους κανονίζεται βάσει μισθού ορισμένου βαθμού.

Ως αφετηρία για τον υπολογισμό του χρόνου που απαιτείται για προαγωγή, λαμβάνεται η χρονολογία κατά την οποία ο δολοφονηθείς απέκτησε το κλιμάκιο ή το βαθμό που έφερε, η δε αύξηση της σύνταξης συνεπεία της παραπάνω εξέλιξης του πληρώνεται από την πρώτη του μήνα του επόμενου από τη συμπλήρωση του χρόνου που απαιτείται για προαγωγή σε κάθε βαθμό.

Η ημερομηνία αυτή καθορίζεται από το όργανο που δικαιοδοτεί ή αποφασίζει για τις συντάξεις, με την πράξη ή απόφαση κανονισμού της σύνταξης.

Οι υπάλληλοι της παρούσας και της προηγούμενης παραγράφου, εφ' όσον υπάγονται στις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1, λογίζονται για την εξέλιξή τους σύμφωνα με τα ανωτέρω ως τακτικοί, λαμβάνεται δε υπόψη ως αφετηρία για τον υπολογισμό του χρόνου που απαιτείται για την εξέλιξη σε καθένα από τα επόμενα κλιμάκια, η χρονολογία του θανάτου τους».

Άρθρο 3.

Συντάξεις λογοτεχνών — καλλιτεχνών.

1. Η παρ. 4 του άρθρου 1 του ν.δ. 214/1973 (ΦΕΚ 270) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Το ποσό της σύνταξης που προβλέπεται από τις παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού, για όσους από τους δικαιούχους κρίνονται από την Επιτροπή της παρ. 3 ότι πρόσφεραν σημαντικές υπηρεσίες στην ανάπτυξη της Εθνικής Λογοτεχνίας ή των Καλών Τεχνών γενικά, είναι ίσο με τα ογδόντα εκατοστά (80%) του βασικού μισθού του 11ου μισθολογικού κλιμακίου, όπως ισχύει κάθε φορά για τους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους».

2. Η παρ. 5 του άρθρου 1 του ν.δ. 214/1973 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Για τους δικαιούχους που κρίνονται ότι έχουν προσφέρει εξαιρετικές υπηρεσίες στην ανάπτυξη της Εθνικής Λογοτεχνίας ή των Καλών Τεχνών γενικά, το ποσό της προηγούμενης παραγράφου προσαυξάνεται κατά είκοσι τοις εκατό (20%)».

Άρθρο 4.

Υπολογισμός της σύνταξης των πολιτικών δημόσιων υπαλλήλων.

Το άρθρο 15 του α.ν. 1854/1951 (ΦΕΚ 182), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και όπως ήδη ισχύει (παρ. 1—5 του άρθρου 15 του π.δ. 1041/1979 (ΦΕΚ 292), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 15.

1. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε τόσα τριακοστά πέμπτα του κατά το άρθρο 9 μηνιαίου συντάξιμου μισθού, όσα είναι τα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 11 και 12 του νόμου αυτού.

2. Η σύνταξη, που κανονίζεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, προσαυξάνεται κατά 0,3/35 για κάθε έτος πλασματικής συντάξιμης υπηρεσίας, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 11 και 12 του νόμου αυτού.

3. Η σύνταξη που παρέχεται με τις ισχύουσες διατάξεις: α) στο τεχνικό προσωπικό του Εθνικού Τυπογραφείου και του Τμήματος Στατιστικής του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (τέως Συντονισμού) που υπάρχει στο Εθνικό Τυπογραφείο,

β) στο προσωπικό φύλαξης φυλακών,

γ) στους άνδρες της Τελωνοφυλακής,

δ) στους μη διαβαθμισμένους σε ορισμένους βαθμούς της διοικητικής ιεραρχίας πολιτικούς νοσοκόμους,

ε) στους παιδονόμους αναμορφωτικών καταστημάτων,

στ) στο προσωπικό των νοσηλευτικών ιδρυμάτων και της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας που ασχολείται, κατά την άσκηση της επαγγελματικής του ειδικότητας, με ραδιενεργές πηγές και ιοντίζουσες ακτινοβολίες.

ζ) στο τεχνικό πολιτικό προσωπικό των στρατιωτικών τυπογραφείων των Ενόπλων Δυνάμεων και της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού που ασχολείται με τυπογραφικές εργασίες γενικά και

η) στο προσωπικό του κλάδου ραδιοτηλεγραφητών της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, εφ' όσον το προσωπικό όλων των παραπάνω περιπτώσεων έχει συμπληρώσει 20 ετών πραγματική υπηρεσία σε μια από τις θέσεις αυτές, προσαυξάνεται κατά 3/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους.

4. Η σύνταξη των τακτικών ή έκτακτων ή επικουρικών καθηγητών των πανεπιστημίων και των άλλων ισότιμων ανώτατων σχολών που απομακρύνθηκαν από την υπηρεσία από την 1 Σεπτεμβρίου 1968 μέχρι την έναρξη της ισχύος του ν.δ. 64/1973 (ΦΕΚ 143) καθώς και των μεταγενέστερα απομα-

χρυνθέντων ή απομακρυνομένων λόγω ορίου ηλικίας ή λόγω λήξης της θητείας τους,προσαυξάνεται κατά 1,5/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους.

5. Η σύνταξη που παρέχεται κατά τις κείμενες διατάξεις στους πολιτικούς υπαλλήλους που ανήκουν οργανικά σε δημόσιες πολιτικές υπηρεσίες και πραγματοποιούν, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, τακτικές αεροπορικές πτήσεις, εφ' όσον συμπληρώσουν στις υπηρεσίες αυτές δεκαπενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία και εφ' όσον κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους αυτής πραγματοποίησαν τετρακόσιες πενήντα (450) τουλάχιστον ώρες πτήσης με αεροσκάφη για εκτέλεση των καθηκόντων της επαγγελματικής τους ειδικότητας, προσαυξάνεται κατά 1,5/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους.

Εφ' όσον οι παραπάνω πραγματοποίησαν με τις ίδιες προϋποθέσεις πτήσεις πέραν των τετρακοσίων πενήντα (450) ωρών η παρεχόμενη σύνταξή τους προσαυξάνεται ακόμη κατά 0,3/35 του συντάξιμου μισθού τους για κάθε εξήντα ώρες πτήσης και μέχρι να συμπληρωθούν συνολικά 3/35.

Για τους δικαιούχους της κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής προσαύξησης και μόνο για τη βελτίωσή της, λαμβάνονται υπόψη, υπολογιζόμενες κατά τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου και οι ώρες πτήσης τις οποίες οι παραπάνω έχουν πραγματοποιήσει ως ιπτάμενοι των Ενόπλων Δυνάμεων.

Οι κατά την παράγραφο αυτή υπηρεσίες καθώς και ο τρόπος βεβαίωσης των πραγματοποιούμενων ωρών πτήσης ορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Συγκοινωνιών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Άρθρο 5.
Υπολογισμός στρατιωτικών συντάξεων.

Το άρθρο 42 του α.ν. 1854/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και όπως ήδη ισχύει (παρ. 1—4) του άρθρου 42 του π.δ. 1041/1979), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 42.

1. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε τόσα τριακοστά πέμπτα του κατά το άρθρο 34 μηνιαίου συντάξιμου μισθού, όσα είναι τα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 36, 37, 40 και 41 του νόμου αυτού.

2. Η σύνταξη, που κανονίζεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, προσαυξάνεται κατά 0,3/35 για κάθε έτος πλασματικής συντάξιμης υπηρεσίας, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 36 και 37 του νόμου αυτού.

3. Η σύνταξη των μόνιμων ανθυπασπιστών και οπλιτών των Ενόπλων Δυνάμεων, της Χωροφυλακής και του Λιμενικού Σώματος και όσων αντιστοιχούν ή εξομοιώνονται με αυτούς του Σώματος της Αστυνομίας Πόλεων, καθώς και αυτών που δεν εξομοιώνονται με ορισμένους βαθμοφόρους του στρατεύματος στρατιωτικών νοσοκόμων, προσαυξάνεται κατά 3/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους, εφ' όσον έχουν συμπληρώσει 20ετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Η προσαύξηση του προηγούμενου εδαφίου παρέχεται με τις ίδιες προϋποθέσεις και στους υπαλλήλους του Πυροσβεστικού και για τις έγγαμες αξιωματικούς αδελφές νοσοκόμες».

4. Η προσαύξηση της προηγούμενης παραγράφου ισχύει και για τις έγγαμες αξιωματικούς αδελφές νοσοκόμες».

Άρθρο 6.
Υπολογισμός σύνταξης νομαρχών.

Η παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 4432/1964 (ΦΕΚ 217), όπως συμπληρώθηκε μεταγενέστερα με το άρθρο 3 του νόμου 1202/1981 (ΦΕΚ 247) και όπως ήδη ισχύει (παρ. 6 του άρθρου 15 του π.δ. 1041/1979), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Η σύνταξη που ανήκει, κατά τις γενικές για την απονομή των πολιτικών συντάξεων διατάξεις, στους Γενικούς Επιθεωρητές Διοίκησης, Νομάρχες και Αναπληρωτές Νομάρχες προσαυξάνεται κατά 0,6/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους για καθένα πλήρες έτος από τα πρώτα δέκα έτη υπηρεσίας τους στις παραπάνω θέσεις και κατά 0,2/35 για καθένα από τα επόμενα πέντε.

Η διάταξη του πρώτου εδαφίου του άρθρου 55 του α.ν. 1854/1951 (πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 55 του π.δ. 1041/1979) εφαρμόζεται και στην προκείμενη περίπτωση».

Άρθρο 7.
Υπολογισμός σύνταξης σιδηροδρομικών υπαλλήλων.

Το άρθρο 8 του ν.δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του ν. 147/1975 (ΦΕΚ 179) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 1202/1981 (άρθρο 8 του π.δ. 850/1980/ΦΕΚ 211), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 8.

1. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε τόσα τριακοστά πέμπτα του κατά το άρθρο 4 μηνιαίου συντάξιμου μισθού, όσα τα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

2. Η σύνταξη, που κανονίζεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο στο προσωπικό των εξωτερικών υπηρεσιών, προσαυξάνεται κατά 5/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους, εφ' όσον το προσωπικό αυτό έχει συμπληρώσει 20 ετών πραγματική υπηρεσία στις υπηρεσίες αυτές».

Άρθρο 8.
Υπολογισμός της σύνταξης των παθόντων σιδηροδρομικών.

Η παρ. 1 του άρθρου 9 του ν.δ. 3395/1955, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του ν. 1202/1981 και όπως ήδη ισχύει (παρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ. 850/1980), αντικαθίσταται και πάλι ως εξής:

«1. Σε περίπτωση απόλυσης λόγω σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας, η σύνταξη όσων έχουν πραγματική συντάξιμη υπηρεσία 10 έως 17 ετών καθορίζεται ως εξής:

Για όσους έχουν πραγματική συντάξιμη υπηρεσία 10—14 ετών η σύνταξη συνίσταται στα 13,5/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους, προσαυξανόμενη κατά 1/35 για κάθε έτος υπηρεσίας από του 11ου έως του 14ου συμπεριλαμβανομένου.

Για όσους έχουν πραγματική συντάξιμη υπηρεσία 15—17 ετών στα 17,5/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους και

Για όσους έχουν πραγματική συντάξιμη υπηρεσία 18 ετών και άνω σε τόσα τριακοστά πέμπτα του μηνιαίου συντάξιμου μισθού τους, όσα είναι τα έτη (της υπηρεσίας) αυτής».

Άρθρο 9.
Υπολογισμός σύνταξης υπαλλήλων Ο.Τ.Α.

Το άρθρο 9 του ν.δ. 1827/1942 (ΦΕΚ 255), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και όπως ήδη ισχύει μετά το άρθρο 6 του ν. 1202/1981, αντικαθίσταται και πάλι ως εξής:

«Άρθρο 9.

1. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε τόσα τριακοστά πέμπτα του κατά το άρθρο 4 μηνιαίου συντάξιμου μισθού όσα τα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 5 και 6 του νόμου αυτού.

2. Η σύνταξη που κανονίζεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο προσαυξάνεται κατά 0,3/35 για κάθε έτος πλασματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

3. Η σύνταξη, που παρέχεται κατά τις ισχύουσες διατάξεις στο τακτικό εργατοτεχνικό προσωπικό της υπηρεσίας του νέου δικτύου υπονόμων του Δήμου Θεσσαλονίκης, προσαυξάνεται κατά 5/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού του, εφ' όσον έχει συμπληρώσει 15 ετών πραγματική υπηρεσία στην υπηρεσία λειτουργίας του νέου δικτύου υπονόμων του Δήμου Θεσσαλονίκης.

4. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους τακτικούς φύλακες - εργάτες ή φύλακες ή εργάτες των νεκροταφείων των δήμων και κοι-

νοτήτων που διέπονται από το άρθρο 124 του ν.δ. 1140/1972 (ΦΕΚ 64)».

'Αρθρο 10.

Αναπροσαρμογή συντάξεων.

1. Η αναπροσαρμογή της σύνταξης, σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 1 παρ. 1, 2 και 3 και των άρθρων 2 και 3 του παρόντος νόμου, των εξελθόντων της υπηρεσίας από 1 Ιανουαρίου 1984 μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, γίνεται από τις αρμόδιες διευθύνσεις κανονισμού συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, μετά την έκδοση από τη διοίκηση της πράξης κατάταξης του υπαλλήλου σε μισθολογικό κλιμάκιο και την κοινοποίηση της πράξης αυτής στις παραπάνω διευθύνσεις.

Ειδικά η αναπροσαρμογή των συντάξεων των υπαλλήλων, που υπάγονται στις διατάξεις των παρ. 4, 5 και 6 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, γίνεται οίκοθεν από τις αρμόδιες διευθύνσεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις των παραγράφων αυτών.

2. Η διαφορά της κανονιζόμενης σύνταξης σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου και του συνολικού ποσού που καταβάλλεται για σύνταξη, διορθωτικό ποσό και Α.Τ.Α. την 30.4.84 θα χορηγηθεί σταδιακά ως εξής:

α) Το 25% της διαφοράς αυτής από 1.1.84 ή, για όσους αποχώρησαν από την υπηρεσία τους μετά την 1.1.84, από την ημερομηνία έναρξης καταβολής της σύνταξής τους και β) το υπόλοιπο της διαφοράς από 1.5.85 και εφεξής.

3. Τα κατά κλάδους μισθολογικά κλιμάκια και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που προβλέπονται για τους εν ενεργεία δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους από το ν. 1505/1984, καθώς και ο υπολογισμός της σύνταξης σε τριακοστά πέμπτα εφαρμόζονται και για την οίκοθεν αναπροσαρμογή των συντάξεων των συνταξιούχων που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 1—9 του νόμου αυτού και έχουν εξέλθει από την υπηρεσία μέχρι 31.12.83.

Η αναπροσαρμογή αυτή γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων αυτών από τις αρμόδιες διευθύνσεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

4. Η κατάταξη σε μισθολογικό κλιμάκιο και ο υπολογισμός της προσαύξησης του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας των συνταξιούχων της προηγούμενης παραγράφου γίνεται με βάση τον κλάδο στον οποίο ανήκαν κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία και τα έτη του συνολικού χρόνου υπηρεσίας τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 3, 9 και 16 του ίδιου νόμου. σε συνδυασμό με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 1041/1979.

5. Η πλασματική υπηρεσία που προβλέπεται από ειδικές συνταξιοδοτικές διατάξεις και λογίζεται ως πραγματική δημόσια υπηρεσία για κάθε συνέπεια, λαμβάνεται υπόψη μόνο για την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας και των συντάξιμων ετών. Η υπηρεσία αυτή σε καμιά περίπτωση δεν υπολογίζεται για τον προσδιορισμό μισθολογικού κλιμακίου.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων 3, 4 και 5 για αναπροσαρμογή των συντάξεων έχουν εφαρμογή και για τις συντάξεις των παρακάτω ειδικών κατηγοριών συνταξιούχων:

α) Των ιατρών των αγροτικών ιατρείων, των υγειονομικών σταθμών και των κινητών υγειονομικών μονάδων που εξήλθαν πριν από την ισχύ του ν. 828/1979 (ΦΕΚ 202).

β) Των υπαλλήλων των Υπουργείων Εξωτερικών και Δικαιοσύνης που εξήλθαν από την υπηρεσία μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983, των οποίων ο προσδιορισμός του μισθολογικού κλιμακίου γίνεται με βάση τα οριζόμενα στις διατάξεις των παρ. 1—3 του άρθρου 22 του ν. 1505/1984 και τα έτη του συνολικού χρόνου υπηρεσίας τους.

γ) Των οργάνων της αγροφυλακής που εξήλθαν από την υπηρεσία μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983, των οποίων ο προσδιορισμός του μισθολογικού κλιμακίου γίνεται με βάση το εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο του κλάδου ΥΕ για τους αγροφύλακες και ΔΕ για τους αρχιφύλακες, προσαυξημένο με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στα έτη του συνολικού χρόνου υπηρεσίας τους, σύμφωνα και με τις διατάξεις των άρθρων 3, 9 και 16 του ν. 1505/1984.

δ) Των υπαλλήλων περιορισμένης διαβάθμισης του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ. και των Ο.Τ.Α. που εξήλθαν από την υπηρεσία μέχρι 31.12.83, των οποίων η αναπροσαρμογή γίνεται με βάση το εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο του κλάδου τους, προσαυξημένο με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στα έτη του συνολικού χρόνου υπηρεσίας τους, σύμφωνα και με τις διατάξεις των άρθρων 3, 9 και 16 του ν. 1505/1984.

7. Οι διατάξεις των άρθρων 4—9 λαμβάνονται υπόψη και για την οίκοθεν αναπροσαρμογή των συντάξεων που έχουν αναγνωρισθεί σε βάρος του Δημοσίου μέχρι 31.12.82.

8. Η διαφορά της κανονιζόμενης σύνταξης σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων 3, 4, 5 και 6 και του συνολικού ποσού που καταβάλλεται για σύνταξη, διορθωτικό ποσό και Α.Τ.Α. την 30.4.84 θα χορηγηθεί σταδιακά ως εξής:

α) Το 30% της διαφοράς αυτής από 1.7.1987, β) το άλλο 30% από 1.1.1988 και γ) το υπόλοιπο 40% από 1.1.1989.

9. Η Α.Τ.Α. των συντάξεων των προηγούμενων παραγράφων που αναπροσαρμόζονται αρχίζει να δίνεται κανονικά από 1 Μαΐου 1984, σύμφωνα με τις κοινές αποφάσεις αριθ. Γ691/127/Μ13/3—36/25.1.82, που κυρώθηκε με το άρθρο 9 του ν. 1282/1982 (ΦΕΚ 110) και Γ854/65/Μ13/3—36/26.1.1984 (ΦΕΚ 56) Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας, που κυρώθηκε με το άρθρο 10 του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ 30).

Για τον υπολογισμό της Α.Τ.Α. από 1.5.1984 και εφεξής λαμβάνονται υπόψη η αναπροσαρμοζόμενη σύνταξη, τα επιδόματα ανικανότητας ή νόσου, τα οικογενειακά επιδόματα και τα τυχόν προσωπικά και αμεταβίβαστα επιδόματα της επόμενης παραγράφου. Από 1 Σεπτεμβρίου 1984 και εφεξής λαμβάνονται υπόψη και τα ποσά της προηγούμενης Α.Τ.Α.

10. Εφ' όσον κατά την εκτέλεση της πράξης αναπροσαρμογής το συνολικό ποσό της σύνταξης μαζί με το δικαιούμενο ποσό της Α.Τ.Α., από 1.5.84 και μετά, είναι μικρότερο από το συνολικό ποσό που καταβάλλεται για σύνταξη, διορθωτικό ποσό και Α.Τ.Α. το επιπλέον ποσό διατηρείται αμετάβλητο ως προσωπικό και αμεταβίβαστο επίδομα.

11. Οι διατάξεις της με αριθμ. Γ 691/127/Μ13/3—36/25.1.82 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών, που κυρώθηκε με το άρθρο 9 του ν. 1282/1982 (ΦΕΚ 110), κατά το μέρος που προβλέπουν την καταβολή διορθωτικού ποσού και Α.Τ.Α. μέχρι 30 Απριλίου 1984 στις συντάξεις, δεν έχουν εφαρμογή για όσους συνταξιοδοτούνται με μισθολογικά κλιμάκια του ν. 1505/1984, όπως αυτά θα ισχύουν κάθε φορά.

12. Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, είναι δυνατή η χορήγηση των διαφορών που θα προκύψουν από τον κατά το άρθρο αυτό επανυπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών των μέχρι 30.4.1985 συνταξιοδοτηθέντων από τα ταμεία ή κλάδους επικουρικής ασφάλισης δημόσιων υπαλλήλων και υπαλλήλων ν.π.δ.δ. αρμοδιότητάς του, των οποίων ο υπολογισμός των συντάξεων ή βοηθημάτων ή μερισμάτων γίνεται αυτόματα με βάση το βασικό μισθό ή τις τακτικές συντάξιμες αποδοχές που ισχύουν κάθε φορά, μετά γνώμη του οικείου διοικητικού συμβουλίου ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του κάθε φορέα.

Στην περίπτωση αυτή οι διαφορές μπορούν να χορηγούνται και σταδιακά.

13. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και για τις οικογένειες όσων από αυτούς έχουν πεθάνει.

'Αρθρο 11.
Κατώτατο όριο σύνταξης.

Το κατώτατο όριο σύνταξης ή βοηθήματος των δημόσιων πολιτικών συνταξιούχων, των οποίων η σύνταξη αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1—3 του παρόντος νόμου, ορίζεται, με συνυπολογισμό και του επιδόματος ανικανότητας που τυχόν καταβάλλεται, σε δραχμές δώδεκα χιλιάδες διακόσιες σαράντα (12.240) από 30 Απριλίου 1984.

Ο υπολογισμός της Α.Τ.Α. του παραπάνω κατώτατου ορίου σύνταξης ή βοηθήματος, από 1 Μαΐου 1984 και εφεξής, γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 9 του προηγούμενου άρθρου.

'Αρθρο 12.
Επίδομα οικογενειακών βαρών.

1. Το επίδομα οικογενειακών βαρών, που προβλέπεται από το άρθρο 11 του ν. 1505/1984 για τους εν ενεργεία δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους, παρέχεται και σε όσους από αυτούς εξέρχονται ή έχουν εξέλθει της υπηρεσίας, καθώς και στους αναφερόμενους στις παρ. 4, 5 και 6 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

2. Για την καταβολή του επιδόματος αυτού ισχύουν οι ίδιες προϋποθέσεις και περιορισμοί που προβλέπονται για τους εν ενεργεία δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους.

Ειδικά στην περίπτωση που ο συνταξιούχος είναι και υπάλληλος ή συνταξιούχος του δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίστηκε με τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65), το επίδομα οικογενειακών βαρών καταβάλλεται από μια μόνο πηγή κατ' επιλογή του.

3. Η διαφορά που προκύπτει από την αύξηση του παραπάνω επιδόματος: 1) για όσους εξήλθαν από 1.1.84 και εφεξής καταβάλλεται από την ημερομηνία έναρξης καταβολής της σύνταξης και πάντως όχι πριν από την 1.6.84 και 2) για όσους έχουν εξέλθει μέχρι 31.12.83 καταβάλλεται σταδιακά: α) κατά ποσοστό 30% από 1.7.1987, β) κατά δεύτερο ποσοστό 30% από 1.1.1988 και γ) κατά το υπόλοιπο 40% της διαφοράς από 1.1.1989.

'Αρθρο 13.

1. Όπου στη συνταξιοδοτική νομοθεσία αναφέρεται βασικός μισθός ή μισθός ορισμένου βαθμού, εφεξής νοείται και ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου.

2. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 27 του ν. 1505/1984 εξακολουθούν να ισχύουν.

'Αρθρο 14.
Επιδόματα εορτών και άδειας.

1. Στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Δημοσίου γενικά καταβάλλονται επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας.

2. Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων ορίζεται ίσο με το άθροισμα του ποσού της σύνταξης ή του βοηθήματος του μήνα Δεκεμβρίου, των τυχόν επιδομάτων λόγω ανικανότητας, διορθωτικού ποσού καθώς και της Α.Τ.Α. που καταβάλλονται τον ίδιο μήνα.

Το επίδομα αυτό καταβάλλεται στις 16 Δεκεμβρίου κάθε έτους.

3. Το επίδομα εορτών Πάσχα ορίζεται ίσο με το άθροισμα της μισής σύνταξης ή του βοηθήματος που καταβάλλεται το μήνα που γιορτάζεται το Πάσχα και του μισού των τυχόν επιδομάτων ανικανότητας, διορθωτικού ποσού καθώς και της Α.Τ.Α. που καταβάλλονται τον ίδιο μήνα.

Το επίδομα αυτό καταβάλλεται δέκα μέρες πριν από το Πάσχα.

4. Το επίδομα αδείας ορίζεται ίσο με το άθροισμα της μισής σύνταξης ή του βοηθήματος που καταβάλλεται το μήνα Ιούλιο και του μισού των τυχόν επιδομάτων ανικανότητας, διορθωτικού ποσού καθώς και της Α.Τ.Α. που καταβάλλονται τον ίδιο μήνα. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους.

5. Για τις λοιπές προϋποθέσεις και περιορισμούς στην καταβολή των παραπάνω επιδομάτων εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του ν. 1282/1982 (ΦΕΚ 119).

'Αρθρο 15.
Δικαίωμα σύνταξης χήρας συζύγου.

1. Οι διατάξεις των δεύτερων εδαφίων των περ. α' των παρ. 1 των άρθρων 5 και 31 του α.ν. 1854/1951 (δεύτερα εδάφια των περ. α' των παρ. 1 των άρθρων 5 και 31 του π.δ. 1041/1979), αντικαθίστανται από τότε που ίσχυσαν, ως εξής:

«Η χήρα δικαιούται σύνταξη, αν από το γάμο έχει συμπληρωθεί ενός έτους πραγματική συντάξιμη υπηρεσία του συζύγου της ή αν ο γάμος έχει τελεσθεί δύο τουλάχιστον πλήρη έτη πριν από το θάνατό του.

Αν ο γάμος της χήρας λυθεί με διαζύγιο και τελεσθεί νέος γάμος της με το ίδιο πρόσωπο, για τη συμπλήρωση των παραπάνω χρονικών προϋποθέσεων λαμβάνεται υπόψη και ο πρώτος γάμος. Αν όμως γεννήθηκε παιδί, η χήρα δικαιούται σύνταξη και χωρίς να συντρέχουν οι όροι αυτοί».

'Αρθρο 16.
Εφαρμογή σε Ο.Τ.Α. και άλλα Ν.Π.Δ.Δ.

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων ν.π.δ.δ., οι οποίοι συνταξιοδοτούνται με διατάξεις που παραπέμπουν στις διατάξεις των δημόσιων υπαλλήλων ή επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές.

'Αρθρο 17.
Συνταξιοδότηση του προσωπικού του Ο.Δ.Ε.Π.

1. Στο άρθρο 2 του α.ν. 1854/1951 (ΦΕΚ 182) όπως συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και όπως ήδη ισχύει (άρθρο 2 π.δ. 1041/1979) (ΦΕΚ 292), προστίθεται περ. ι' με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«ι'. Οι υπάλληλοι του Οργανισμού Διοίκησης Εκκλησιαστικής Περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) οι οποίοι είχαν διορισθεί ως δόκιμοι ή μόνιμοι στον οργανισμό αυτόν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1984 καθώς και οι οικογένειές τους. Συντάξεις που έχουν ήδη αναγνωρισθεί από το Δημόσιο εξακολουθούν να καταβάλλονται».

2. Οι διατάξεις του άρθρου 60 του π.δ. 1041/1979, όπως ήδη ισχύει, έχουν εφαρμογή για την έναρξη των οικονομικών αποτελεσμάτων των συντάξεων της προηγούμενης παραγράφου.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (ΦΕΚ 191), όπως ισχύουν κάθε φορά, εφαρμόζονται για το τακτικό προσωπικό του Οργανισμού Διοίκησης Εκκλησιαστικής Περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.), το οποίο θα προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1985.

4. Το προσωπικό του πιο πάνω οργανισμού, που, μέχρι την ισχύ του νόμου αυτού, έχει ασφαλιστεί στο Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.), στο Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.) και στο αντίστοιχο Ταμείο Αρωγής, εξακολουθεί την ασφάλισή του στα Ταμεία αυτά.

'Αρθρο 18.
Συνταξιοδότηση των σχολικών συμβούλων.

1. Στο τέλος του άρθρου 11 του α.ν. 1854/1951 (άρθρο 11 π.δ. 1041/1979) προστίθεται παράγρ. 12 ως εξής:

«12. Ο χρόνος θητείας των σχολικών συμβούλων του ν. 1304/1982 είναι πραγματική συντάξιμη υπηρεσία και θεωρείται συνέχεια της υπηρεσίας στην οργανική τους θέση».

'Αρθρο 19.

Υπολογισμός σύνταξης υπαλλήλων ειδικών περιπτώσεων.

1. Στο άρθρο 15 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος με αριθμό 7:

«7. Η μηνιαία σύνταξη των παντελώς τυφλών υπαλλήλων του τρίτου εδαφίου της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος καθώς και των υπαλλήλων που πάσχουν από παραπληγία ή τετραπληγία γενικά, εφ' όσον εξέλθουν της υπηρεσίας μετά τη συμπλήρωση εικοσαετούς τουλάχιστον πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, ορίζεται στα 80% του κατά το άρθρο 9 μηνιαίου βασικού μισθού ενεργείας, που αναλογεί στα 35 χρόνια υπηρεσίας, προσαυξημένου με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που ισχύει κατά το χρόνο της εξόδου τους και που αναλογεί στα έτη της πραγματικής τους υπηρεσίας.

Μπορούν, πάντως, να επιλέξουν, αντί της σύνταξης του προηγούμενου εδαφίου, τη σύνταξη που αναλογεί στα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τους, οπότε μπορούν να παίρνουν και τα τυχόν δικαιούμενα επιδόματα τυφλότητας ή παραπληγίας του άρθρου 54 του παρόντος».

2. Στο άρθρο 42 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος με αριθμό 6:

«6. Η μηνιαία σύνταξη των στρατιωτικών που πάσχουν από παραπληγία ή τετραπληγία, εφ' όσον εξέλθουν της υπηρεσίας μετά τη συμπλήρωση εικοσαετούς τουλάχιστον πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, ορίζεται στα 80% του κατά το άρθρο 34 μηνιαίου βασικού μισθού ενεργείας, που αναλογεί στα 35 χρόνια υπηρεσίας, προσαυξημένου με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στα έτη της πραγματικής τους υπηρεσίας.

Μπορούν, πάντως, να επιλέξουν, αντί της σύνταξης του προηγούμενου εδαφίου, τη σύνταξη που αναλογεί στα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τους, οπότε μπορούν να παίρνουν και το τυχόν δικαιούμενο επίδομα παραπληγίας του άρθρου 54 του παρόντος».

3. Στο άρθρο 54 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος με αριθμό 10:

«10. Τα παραπληγικά επιδόματα των παρ. 5, 6 και 7, καθώς και το επίδομα τυφλότητας της παρ. 8 του άρθρου αυτού, δεν καταβάλλονται σε όσους συνταξιοδοτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 7 του άρθρου 15 και 6 του άρθρου 42».

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και για τους υπαλλήλους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των άλλων ν.π.δ.δ., το προσωπικό των οποίων διέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν για τη συνταξιοδότηση των δημοσίων υπαλλήλων, είτε κατά παραπομπή σε όσα ισχύουν για αυτούς, είτε επαναλαμβάνουν τις σχετικές διατάξεις με ίδια νομοθετήματα.

Άρθρο 20.

Συνταξιοδοτικά θέματα των γυναικών αστυνομικών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

1. Στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του α.ν. 1854/1951 (περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 1041/1979) προστίθεται τρίτο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν εφαρμογή και για τις γυναίκες αστυνομικούς του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης που κατατάγηκαν στα Σώματα Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982».

2. Οι διατάξεις του ν.δ. 142/1974 (ΦΕΚ 318/Α'), εκτός από τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 1, έχουν εφαρμογή και για τις γυναίκες της προηγούμενης παραγράφου, εφ' όσον κατά την αποχώρησή τους από την υπηρεσία θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης.

Άρθρο 21.

Έκταση εφαρμογής διατάξεων.

Οι διατάξεις των άρθρων 17 έως 20 του νόμου αυτού εφαρμόζονται και για δικαιώματα που ανάγονται σε θέματα τα οποία ρυθμίζονται από αυτόν και έχουν γεννηθεί πριν από την έναρξη της ισχύος του. Η αναγνώριση των δικαιωμάτων αυτών γίνεται ύστερα από αίτηση των δικαιούχων προς την αρμόδια υπηρεσία, τα δε οικονομικά αποτελέσματα από τον κανονισμό ή την αύξηση της σύνταξης αρχίζουν από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Άρθρο 22.

Υπολογισμός διορθωτικού ποσού και Α.Τ.Α. υπαλλήλων και συνταξιούχων.

Για τον υπολογισμό του διορθωτικού ποσού και της Α.Τ.Α των υπαλλήλων που κατέχουν περισσότερες από μία θέσεις στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίστηκε στην παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65), καθώς και των συνταξιούχων του Δημοσίου ή οποιουδήποτε άλλου φορέα κύριας ασφάλισης, που κατέχουν και θέσεις στον τομέα αυτόν, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 54 του ν. 1249/1982 (ΦΕΚ 43) και 5 του ν. 1284/1982 (ΦΕΚ 114), ανεξάρτητα αν οι προσαυξήσεις αυτές καταβάλλονται βάσει της αριθ. 9019/295/25.1.1982 απόφασης του Υπουργού των Οικονομικών (ΦΕΚ 368) ή βάσει άλλων διατάξεων, συλλογικών συμβάσεων ή διαιτητικών αποφάσεων.

Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από 1 Ιανουαρίου 1982 και εφαρμόζεται για όλους τους υπαλλήλους ή συνταξιούχους του δημόσιου τομέα, εξαιρουμένων, από 1 Ιανουαρίου 1983, των εχόντων ποσοστό αναπηρίας 100% και άνω.

Άρθρο 23.

Στο τέλος του άρθρου 12 του α.ν. 1854/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα (άρθρο 12 του π.δ. 1041/1979), προστίθεται παράγραφος, η οποία παίρνει αριθμό 12, με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«12. Οι με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου υπάλληλοι του ΚΕ.Π.Ε., που είχαν συνάψει αρχικά συμβάσεις μίσθωσης έργου, αλλά στην πραγματικότητα παρείχαν εξαρτημένη εργασία και στη συνέχεια προσλήφθηκαν με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, δικαιούνται να ζητήσουν από το αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο του ΚΕ.Π.Ε. την αναγνώριση του πιο πάνω χρόνου συμβάσεων έργου, ως χρόνου διανυθέντος σε υπηρεσία με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Ο αναγνωριζόμενος αυτός χρόνος είναι συντάξιμος και ισχύει για όλες τις συνέπειες, εκτός από τη λήψη αποδοχών αναδρομικώς.

Άρθρο 24.

Κατάργηση διατάξεων, που θέτουν προθεσμίες, της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας υπαλλήλων Ο.Τ.Α., δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων.

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν.δ. 1827/1942 (ΦΕΚ 255), αντικαθίσταται ως εξής:

«Η αίτηση του ενδιαφερομένου που στηρίζεται στην παραπάνω απόφαση για απονομή ή αύξηση της σύνταξης, δεν αποτελεί ένδικο μέσο για την αναθεώρηση τυχόν πράξης ή απόφασης που έχει προεκδοθεί, αλλά αίτηση για κανονισμό ή αύξηση της σύνταξης».

2. Η παρ. 2 του άρθρου 17 του ν.δ. 1827/1942, όπως αυτή έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 17 του ν. 1974/1952 (ΦΕΚ 3), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κάθε αίτηση, που αφορά την αναγνώριση δικαιώματος σύνταξης, την αύξησή της ή την προσμέτρηση χρόνου συντάξιμης υπηρεσίας, υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο μετά τη γέννηση του δικαιώματος».

3. Οι παρ. 5 και 6 του άρθρου 17 του ν.δ. 1827/1942, όπως αυτές έχουν αντικατασταθεί με το άρθρο 17 του ν. 1974/1952, καταργούνται, η δε παρ. 7 παίρνει αριθμό 5.

4. Η παρ. 1 του άρθρου 18 του ν.δ. 1827/1942, όπως αυτή έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 18 του ν. 1974/1952, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η αίτηση για άσκηση δικαιώματος σύνταξης παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας υποβάλλεται από τον παθόντα ή από όποιον έχει έννομο συμφέρον, μετά τη γέννηση του δικαιώματος, στο δήμαρχο του κατά την παρ. 1 του άρθρου 17 δήμου».

5. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 12 του άρθρου 18 του ν.δ. 1827/1942, όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 18 του ν. 1974/1952, αντικαθίσταται και πάλι ως εξής:

«12. Ο υπάλληλος, που στρατεύθηκε και του οποίου το δικαίωμα συνταξιοδότησης προβλέπεται από το πέμπτο εδάφιο της περ. στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος νομοθετικού διατάγματος, οφείλει μετά την απόλυσή του από το Στρατό να ζητήσει με αίτησή του την ενέργεια της διαδικασίας, που ορίζεται από το νόμο περί στρατιωτικών συντάξεων, για την απόδειξη των περιστάσεων του παθήματος και της σχέσης του προς την στρατιωτική του υπηρεσία».

6. Η παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4505/1966 (ΦΕΚ 56) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όπου στην κείμενη περί δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων συνταξιοδοτική νομοθεσία προβλέπεται εξέταση από την Α.Σ.Υ. Επιτροπή, επιτρέπεται η εφάπαξ επανεξέταση του παθόντος ή, σε περίπτωση θανάτου του, του οικείου φακέλου από την ίδια Επιτροπή, με διαταγή του Υπουργού των Οικονομικών και ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία συνοδεύεται υποχρεωτικά από παράβολο, σύμφωνα με όσα ισχύουν κάθε φορά για τους δημόσιους υπαλλήλους».

7. Η παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 91/1943 (ΦΕΚ 129) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε αίτηση, που αφορά την αναγνώριση δικαιώματος απόληψης της κατά τον παρόντα νόμο χορηγίας ή την αύξηση του ποσού αυτής, υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο μετά τη γέννηση του δικαιώματος. Η αίτηση, που συνοδεύεται από τα νόμιμα δικαιολογητικά, υποβάλλεται στον οικείο δήμο, ο οποίος υποβάλλει αυτήν μέσω της νομαρχίας στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους».

8. Η παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 1205/1981 (ΦΕΚ 249) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε αίτηση, που αφορά την αναγνώριση δικαιώματος απόληψης της κατά τα προηγούμενα άρθρα του παρόντος νόμου χορηγίας προέδρου κοινότητας ή την αύξησή της, υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο μετά τη γέννηση του δικαιώματος.

Για όσους έχουν εξέλθει από την υπηρεσία, καθώς και για τις οικογένειες αυτών, που έχουν πεθάνει μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, η πληρωμή της χορηγίας αρχίζει από την πρώτη του επόμενου από την υποβολή της αίτησης μήνα».

9. Η παρ. 1 του άρθρου 9 του ν.δ. 3896/1958 (ΦΕΚ 194) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 15 του α.ν. 796/1948 (ΦΕΚ 247), που κυρώθηκε με το ν.δ. 1266/1949 (ΦΕΚ 291), μπορούν να υπαχθούν με αίτησή τους, την οποία υποβάλλουν στον οικείο νομάρχη, οι με θητεία ιατροί των δημοτικών και κοινοτικών ιδρυμάτων».

10. Η παρ. 1 του άρθρου 30 του ν. 4505/1966 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Νομικοί σύμβουλοι ή δικηγόροι των δήμων, δημοτικών ιδρυμάτων και δημοτικών νομικών προσώπων που προσφέρουν τις νομικές τους υπηρεσίες με πάγια περιοδική αμοιβή, θεωρουμένης της υπηρεσίας τους αυτής ως τακτικής δημοτικής υπηρεσίας, η οποία προσφέρθηκε στο ίδιο ή σε διάφορα όπως παραπάνω δημοτικά πρόσωπα, θεωρούνται, μετά από αίτησή τους, που υποβάλλεται στον οικείο οργανισμό, ότι είναι, από της πρόσληψής τους, ασφαλισμένοι στους οποιασδήποτε μορφής κύριας και επικουρικής ασφάλισης οργανισμούς των δημοτικών υπαλλήλων, εφαρμοζομένων και σ' αυτούς των σχετικών με τη σύνταξη και ασφάλιση διατάξεων».

11. Κάθε άλλη διάταξη, που αναφέρεται στη συνταξιοδοτική νομοθεσία των υπαλλήλων Ο.Τ.Α. και δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων και τάσσει προθεσμία για την υποβολή αίτησης για την αναγνώριση δικαιώματος σύνταξης, την αύξησή της ή την προσμέτρηση χρόνου συντάξιμης υπηρεσίας υπαλλήλων Ο.Τ.Α., καθώς και για την αναγνώριση δικαιώματος χορηγίας, την αύξησή της ή την προσμέτρηση χρόνου υπηρεσίας δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, καταργείται.

12. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων αρχίζουν από την πρώτη του μήνα της χρονολογίας έκδοσης της πράξης ή απόφασης.

13. Η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 60 του α.ν. 1854/1951 (ΦΕΚ 182), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 18 του ν. 1489/1984 (ΦΕΚ 170), εφαρμόζεται και για τις συντάξεις που καταβάλλονται βάσει των διατάξεων που ισχύουν για τη συνταξιοδότηση των δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων καθώς και των χορηγιών των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων.

Άρθρο 25.

Επανεξέταση αναπήρων του άμαχου πληθυσμού.

1. Ο τίτλος του άρθρου 83 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (π.δ. 1285/1981, ΦΕΚ 314) αντικαθίσταται ως εξής:

«Συμπλήρωση ηλικίας, επανεξέταση λόγω επιδείνωσης της υγείας του αναπήρου».

2. Στο άρθρο 83 του π.δ. 1285/1981 προστίθενται παρ. 3, 4 και 5, που έχουν ως εξής:

«3. Οι ανάπηροι του άμαχου πληθυσμού, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 77 έως 80 του Κώδικα αυτού, εφ' όσον επικαλούνται επιδείνωση της κατάστασης της υγείας τους, που οφείλεται στην εξέλιξη της παθήσεως για την οποία συνταξιοδοτήθηκαν, δικαιούνται με αίτησή τους να επανεξετασθούν μία φορά από την Ανωτάτη Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (Α.Σ.Υ.Ε.).

4. Η Α.Σ.Υ.Ε. αποφαίνεται με αιτιολογημένη γνωμάτευση της για την επιδείνωση ή όχι της υγείας του επανεξεταζόμενου αναπήρου, για τα αίτια που προκάλεσαν την επιδείνωση αυτή, για το ποσοστό ανικανότητας κατά το χρόνο της επανεξέτασής του και για το αν η επιδείνωση είναι συνέπεια του πάθηματος για το οποίο συνταξιοδοτείται.

5. Η σύνταξη του αναπήρου κανονίζεται με βάση το νέο ποσοστό ανικανότητας που καθορίζεται μετά από την επανεξέταση είτε αυτό είναι μεγαλύτερο είτε είναι μικρότερο. Σε περίπτωση που καθορισθεί ποσοστό ανικανότητας που δεν παρέχει δικαίωμα σύνταξης, η καταβολή της σύνταξης διακόπτεται».

Άρθρο 26.

Μετά την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν.δ. 99/1974 (ΦΕΚ 295) προστίθεται εδάφιο με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Επίσης λογίζεται ως χρόνος βουλευτείας ολόκληρη η διάρκεια της βουλευτικής περιόδου για αγωνιστές της εθνικής αντίστασης, των οποίων ακυρώθηκε η εκλογή από το ειδικό συνταγματικό δικαστήριο, για έλλειψη νομίμων προσόντων του εκλογίμου, επειδή ήταν πολιτικοί κρατούμενοι ή είχαν καταδικασθεί με κατηγορίες στηριζόμενες στα κοινωνικά τους φρονήματα, ενώ είχαν εκλεγεί και ανακηρυχθεί βουλευτές».

'Αρθρο 27.

Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων.

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1038/1980, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, ορίζεται, για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα, από 11 Ιανουαρίου 1986 ως ακολούθως :

Είδος	Δασμολογική διάκριση	Ποσό φόρου σε δραχμές	Μονάδα επιβολής
(1)	(2)	(3)	(4)
α. Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ. μολύβδου στο λίτρο.	27.10 ΑΙΙΙβ	46.105	χιλιόλιτρο
β. Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10 ΑΙΙΙβ	47.074	χιλιόλιτρο
γ. Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10 ΑΙΙΙβ	44.133	χιλιόλιτρο
δ. Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 ν. 3686/1957 (ΦΕΚ Α/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 ν. 827/1978 (ΦΕΚ Α/194).	27.10 ΑΙΙΙβ	31.133	χιλιόλιτρο
ε. Φωτιστικό πετρέλαιο.	27.10 ΒΙΙΙ	2.641	ο μετρ. τόννος
στ. Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος.	27.10 ΓΙγ	8.436	χιλιόλιτρο
ζ. Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5% κατά βάρος.	27.10 ΓΙγ	8.043	χιλιόλιτρο
η. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	7.105	ο μετρ. τόννος
θ. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	7.984	ο μετρ. τόννος
ι. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	6.155	ο μετρ. τόννος
ια. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	7.033	ο μετρ. τόννος
ιβ. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	6.801	ο μετρ. τόννος
ιγ. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 4% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	7.786	ο μετρ. τόννος
ιδ. Προπάνιο.	27.11 ΑΙ	2.011	ο μετρ. τόννος
ιε. Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου).	27.11 ΒΙγ	2.011	ο μετρ. τόννος
ιστ. 'Ασφαλτος οδοστρωσίας.	27.14 Α	2.959	ο μετρ. τόννος

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1α, 1β και 1γ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 11 Ιανουαρίου 1986.

'Αρθρο 28.

Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων.

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1038/1980, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, ορίζεται, για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα, από 11 Οκτωβρίου 1986 ως ακολούθως :

Είδος	Δασμολογική διάκριση	Ποσό φόρου σε δραχμές	Μονάδα επιβολής
(1)	(2)	(3)	(4)
α. Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ. μολύβδου στο λίτρο.	27.10 ΑΙΙΙβ	54.397	χιλιόλιτρο
β. Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10 ΑΙΙΙβ	55.255	χιλιόλιτρο
γ. Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX.	27.10 ΑΙΙΙβ	52.600	χιλιόλιτρο
δ. Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 ν. 3686/1957 (ΦΕΚ Α/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 ν. 827/1978 (ΦΕΚ Α/194).	27.10 ΑΙΙΙβ	30.586	χιλιόλιτρο
ε. Φωτιστικό πετρέλαιο.	27.10 ΒΙΙΙ	25.458	ο μετρ. τόννος
στ. Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος.	27.10 ΓΙγ	19.653	χιλιόλιτρο
ζ. Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5% κατά βάρος.	27.10 ΓΙγ	19.320	χιλιόλιτρο

	Είδος	Δασμολογική διάκριση	Ποσό φόρου σε δραχμές	Μονάδα επιβολής
	(1)	(2)	(3)	(4)
η.	Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης «AUTOMOTIVE DIESEL».	27.10 ΒΙΙΙ	19.320	χιλιόλιτρο
θ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	14.250	ο μετρ. τόννος
ι.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	14.728	ο μετρ. τόννος
ια.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	13.405	ο μετρ. τόννος
ιβ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	13.884	ο μετρ. τόννος
ιγ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	13.446	ο μετρ. τόννος
ιδ.	Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 4% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	13.996	ο μετρ. τόννος
ιε.	Προπάνιο.	27.11 ΑΙ	12.659	ο μετρ. τόννος
ιστ.	Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου).	27.11 ΒΙγ	12.659	ο μετρ. τόννος
ιζ.	Άσφαλτος οδοστρωσίας.	27.14 Α	9.416	ο μετρ. τόννος
ιη.	Απασφαλτωμένο μαζούτ (VAGUM GAS OIL)	27.10 ΓΙΙ	12.430	ο μετρ. τόννος

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1α, 1β και 1γ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 11 Οκτωβρίου 1986.

Άρθρο 29.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 99/1974 αντικαθίσταται ως πιο κάτω:

«2. Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης των προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.δ. 99/1974 ορίζεται στο ένα τέταρτο του συνόλου της βουλευτικής αποζημίωσης που καταβάλλεται εκάστοτε. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά ποσοστό 25 τοις εκατό για κάθε πλήρες έτος βουλευτείας μέχρι το δέκατο έτος και κατά ποσοστό 10 τοις εκατό για κάθε επί πλέον πλήρες έτος βουλευτείας πέραν του δεκάτου έτους. Σε καμιά περίπτωση το ποσό της μηνιαίας σύνταξης δεν μπορεί να είναι ανώτερο του 80 τοις εκατό του συνόλου της βουλευτικής αποζημίωσης».

Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 του ν.δ. 99/1974 καταργείται.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 4 του ν.δ. 99/1974 λαμβάνει αριθμό 3.

Άρθρο 30.

Η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 437/1976 (ΦΕΚ 250) καταργείται.

Άρθρο 31.

Στο άρθρο 96 του π.δ. 1041/1979 προστίθενται παρ. 4 και 5 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«4. Ο χρόνος υπηρεσίας, από της ισχύος του ν. 955/1979 (ΦΕΚ 109), των συνταξιούχων του Δημοσίου γενικά σε θέσεις που προβλέπονται από το ν.δ. 641/1970 (ΦΕΚ 174) και από το άρθρο 6 του ν. 1379/1983 (ΦΕΚ 101), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 17 του ν. 1489/1984 (ΦΕΚ 170), για τον οποίο καταβάλλονταν σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως, αναγνωρίζεται ως συντάξιμος, εφ' όσον οι ενδιαφερόμενοι επιστρέψουν τη σύνταξη που έλαβαν, όπως ορίζεται παρακάτω.

Το ποσό της επιστρεπτέας σύνταξης υπολογίζεται με βάση το συντάξιμο μισθό του βαθμού ή του κλιμακίου συνταξιοδότησής τους, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης επιστροφής και εισπράττεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του παρόντος.

5. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και για τους συνταξιούχους, των οποίων οι συντάξεις δεν καταβάλλονται από το Δημόσιο, διέπονται όμως από τις ίδιες διατάξεις, είτε κατά παραπομπή προς αυτά που ισχύουν για τις πολιτικές συντάξεις είτε με ειδικά νομοθετήματα που περιλαμβάνουν παρόμοιες διατάξεις, καθώς και για τους λοιπούς συνταξιούχους του δημόσιου τομέα γενικά, όπως αυτός ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982, οι οποίοι υπηρετούν ή προσλαμβάνονται σε θέσεις του τομέα αυτού».

Άρθρο 32.

1. Η παρ. 8 του άρθρου 73 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979), που προστέθηκε με το άρθρο 30 του ν. 1489/1984 (ΦΕΚ 170), αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

«8. Για τις αξιωματικούς αδελφές νοσοκόμες, που είχαν αποστρατευθεί λόγω τεκνοποίησης ή τέλεσης γάμου βάσει διατάξεων που έχουν καταργηθεί με το ν. 1293/1982 (ΦΕΚ 122) και αποκαθίστανται σε εφαρμογή του άρθρου 29 του ν. 1489/1984 (ΦΕΚ 170), ο χρόνος παραμονής τους εκτός υπηρεσίας και μέχρι τρία (3) έτη θεωρείται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας. Για όσες από τις παραπάνω νοσοκόμες κατά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας δε θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης ή δεν ανακαλούνται στην ενέργεια λόγω συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας, αναγνωρίζεται ως πραγματική συντάξιμη υπηρεσία χρόνος μέχρι τέσσερα (4) έτη».

2. Στην παρ. 8 του άρθρου 73 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979), που προστέθηκε με το άρθρο 30 του ν. 1489/1984, προστίθενται εδάφια με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Οι αξιωματικοί αδελφές νοσοκόμες των προηγούμενων εδαφίων, που αποκαταστάθηκαν με το άρθρο 29 του ν. 1489/1984 και επανήλθαν στην ενεργό υπηρεσία, εξομοιώνονται, ως προς το δικαίωμα για σύνταξη, με μόνιμους στρατιωτικούς.

Οι διατάξεις του πρώτου και δεύτερου εδαφίου της παρ. αυτής έχουν εφαρμογή και για τις αξιωματικούς αδελφές νοσοκόμες που αποκαταστάθηκαν βάσει των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 26 του ν. 744/1977 (ΦΕΚ 318/α).

3. Η ισχύς των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου αρχίζουν από την έναρξη ισχύος του ν. 1489/1984.

Άρθρο 33.

1. Στο άρθρο 34 του π.δ. 1041/1979 (ΦΕΚ Α' 292) προστίθεται παρ. 16 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«16. Προαγωγές αξιωματικών, που εξήλθαν από την υπηρεσία κατά το έτος 1983, οι οποίες έγιναν σε εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 1375/1983 (ΦΕΚ 96 Α) μετά την έξοδό τους από την υπηρεσία, από χρονολογία όμως προγενέστερη της εξόδου τους, λαμβάνονται υπόψη κατά τον κανονισμό της σύνταξής τους».

2. Η αναπροσαρμογή της σύνταξης όσων εμπίπτουν στη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου γίνεται ύστερα από αίτησή τους και σε περίπτωση θανάτου ύστερα από αίτηση των μελών των οικογενειών τους. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζουν από την πρώτη του μήνα του επόμενου της υποβολής της σχετικής αίτησης.

Άρθρο 34.

Η αληθινή έννοια των διατάξεων του άρθρου 18 του ν. 1505/1984 (194 Α) και του άρθρου 3 του ν. 1256/1982 είναι ότι δεν εμπίπτουν σ' αυτές τα διοικητικά διαιτητικά δικαστήρια, τα οποία εξακολουθούν και μετά την 1.1.1984, ημερομηνία ισχύος του ν. 1505/1984, να διέπονται από τις ειδικές περί αυτών διατάξεις του ν. 3239/1955, του ν.δ. 1198/1972 και των βάσει αυτών εκδοθεισών αποφάσεων 12119/1980 και 17825/1985 των Υπουργών Συντονισμού, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικών, Εργασίας και Οικονομικών, Εργασίας αντίστοιχα.

Άρθρο 35.

1. Οι επιτηδευματίες κατά την έννοια του π.δ. 99/1977, όπως ισχύει (Κώδικας Φορολογικών Στοιχείων), υποχρεούνται να τηρούν ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές, που έχουν τις ιδιότητες και τα τεχνικά χαρακτηριστικά που ορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

2. Ο Υπουργός Οικονομικών με αποφάσεις του ορίζει όλους ή κατηγορίες επιτηδευματιών, ολόκληρης ή τμήματος της Χώρας, που υποχρεούνται στην τήρηση των εις την παράγραφο 1 οριζόμενων μηχανών.

3. Οι υποχρεούμενοι κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου στην τήρηση ηλεκτρονικών ταμειακών μηχανών υποχρεούνται να χρησιμοποιούν μηχανές που αγόρασαν μόνο από το Δημόσιο σε τιμή που καθορίζεται εκάστοτε με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Επιτρέπεται στο Δημόσιο να ενεργεί δια του Υπουργείου Οικονομικών δημοπρασίες με σφραγισμένες προσφορές για την προμήθεια απ' αυτό ηλεκτρονικών ταμειακών μηχανών προς διάθεση τούτων στους υπόχρεους τηρήσεως αυτών. Οι μηχανές αυτές πρέπει να έχουν ελάχιστο ποσοστό εγχώριας προστιθέμενης αξίας, καθοριζόμενο με τη σχετική διακήρυξη δημοπρασίας.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να καθορίζονται οφέλη υπέρ των επιτηδευματιών που υποχρεώνονται να τηρούν τις πιο πάνω μηχανές.

6. Κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 36.

1. Το προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης το οποίο απασχολείται στην αποκομιδή, μεταφορά, διαλογή, επιστασία, καταστροφή απορριμμάτων, σε συνεργεία συντήρησης, επισκευής των μέσων καθαριότητας και με το πλύσιμο αυτών, καθώς και οι οδοκαθαριστές, εργάτες αφοδευτηρίων, εκταφείς νεκρών και καθαριστές οστών, δικαιούνται σύνταξη από το ΙΚΑ, εφ' όσον κατά την υποβολή της αίτησης έχουν συμπληρώσει το 58ο έτος της ηλικίας και τις ημέρες ασφάλισης που προβλέπονται από το άρθρο 28 παρ. 1 του α.ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 5 παρ. 1, περίπτ. 1 του ν.δ. 4104/1960.

2. Οι ημέρες ασφάλισης που προβλέπονται από την περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του Κανονισμού περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, που εγκρίθηκε με την απόφαση του Υπουργού Εργασίας 101960/16.12.63 και κυρώθηκε με το ν. 4350/1964, πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί αποκλειστικά στις παραπάνω εργασίες. Οι προϋποθέσεις αυτές ισχύουν και για τους απασχολούμενους ως επιστάτες, με την ειδικότητα των οποίων συμπληρώνονται οι διατάξεις της 9ης περίπτωσης εργασιών του εδαφ. Α' της παραγρ. 1 του άρθρου 104 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ.

3. Για την κάλυψη της επιβάρυνσης του ΙΚΑ από την παραπάνω μείωση του ορίου ηλικίας, το ποσοστό εισφοράς κλάδου συντάξεων του ΙΚΑ αυξάνεται κατά 3,4% για τους απασχολούμενους στους Οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης σε εργασίες και ειδικότητες της παρ. 1 και βαρύνει εξ ολοκλήρου τους ασφαλισμένους.

Άρθρο 37.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 1987

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΑΠ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΑΝ. ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΑΚΙΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΩΡΓ. - ΑΛ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 13 Μαρτίου 1987

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ